

Çocukların kişilik oluşumları, karakterlerinin biçimlenmesi büyük ölçüde özdeşim modeli olan anne-babanın kişilik yapılarına, tutum ve davranışlara bağlıdır. Bu nedenle çocuğumuza küçük yaştan itibaren doğru model olmalı, olumlu alışkanlıklar kazandırmalıyız. Yaptığı olumsuz davranışlara, büyüyünce düzeler diye ilgisiz kalmamalı, küçük yaştaki yaşantıların çok etkili olduğunu unutmamalıyız!

*Çocukların nasihatten çok,
iyi örneğe ihtiyaçları vardır.
(Joseph Joubert)*

Günümüz çocuklarının,
isteklerinin çoğu, ihtiyaçlarının ise
pek azı karşılanıyor.
(Jesper Juul)

Çocuğunuza, ölçsüz maddi hediye ve imkanlar sunarak onu, doyumsuz, kibirli, her şeyden hemen sıkılan ve sahip olduklarının değerini bilmeyen birey haline getiriyor olabilirsiniz! Maddi durumunuz iyi de olsa, harçlık, kıyafet, telefon gibi isteklerinde ihtiyaç durumunu ve yaşının gereklerini göz ardı etmeyiniz.

*Bir çocuğa her istediğini vermekle,
ona can sıkıntısı aşılamış oluruz.
(Frank Clark)*

DEĞERLİ BABALAR

ÇOCUĞUNUZUN EĞİTİMİNİ, OKULUNUN TAKİBİNİ,
SADECE ANNEYE BIRAKMAYIN.
ÇOCUK YETİŞTİRMENİN
TEK TARAFLI BİR SÜREÇ OLMADIĞINI UNUTMAYIN!
ONUN, SİZİN İLGİ VE DESTEĞİNİZE DE
İHTİYACI VAR!
ÇOCUĞUNUZUN,
SADECE MADDİ İHTİYAÇLARINI KARŞILAMANIZ
SİZİ, TÜM GÖREVİNİZİ YERİNE GETİRDİĞİNİZ
YANILGISINA DÜŞÜRMEZİN.

*Kim demiş çocuk küçük bir şeydir,
belki de en büyük şeydir!
(Abdülhak Hamit Tarhan)*

ANNE-BABA REHBERİ

Habip YILDIZ
Rehberlik Öğretmeni

2019

REHBERLİK VE ARAŞTIRMA MERKEZİ MÜDÜRLÜĞÜ
Cumhuriyet Mah. Şht. Er Haşım Polat Sok.
No:21 (23270) Merkez/ELAZIĞ
Tel: 0 (424) 247 46 95 — Fax: 0 (424) 247 77 95
Web : www.elazigram.meb.k12.tr

Eğitim, doğumdan ölüme kadar süregelen bir süreçtir. Hayat boyu süregelen bu sürecin ilk durağı "âile"dir. Âile ortamı çocuğun duygusal, zihinsel, sosyal ve ahlâkî gelişiminde büyük bir rol oynar.

Kişiliğimizin temeli, âilede aldığımız eğitimle birlikte bize sunulan tutum ve davranışlara dayanmaktadır. Çocuk yetiştirmede iyi niyetle sergilediğimiz bazı tutum ve davranışlar, onlara zarar vermektedir.

NEREDE YANLIŞ YAPIYORUM ?

! Çocukun sürekli eksik ve olumsuz yönleri üzerinde durmak.

Çocuğun, sürekli yanlışlarını eleştirerek, onlara olumlu davranış kazandıramayız. Hatta olumsuz davranışları pekiştirmiş oluruz. Sürekli yanlış davranışı söylemek yerine, ondan beklediklerimizi söylemek, gerekçelerini açıklamak ve yaptığında pekiştirmek (övmek, tebrik etmek, ödüllendirmek) gerekir.

! Aşırı ilgi ya da ilgisizlik.

Çocuklarımıza tabi ki ilgi göstermeli, onlar ile zaman geçirmeli, onların duygu ve düşüncelerini önemsemeliyiz. Fakat ilgilenmek, çocuğun her istediğini yapmak, istediği her şeyi almak değildir. Aşırı sevgi ve ilgi gösterilen çocuklar bencil olma eğilimindedirler. Aşırı koruyucu olduğunuzda ise özgüveni gelişmez ve sorumluluk sahibi olmaz.

! Kuralları öğretmek ve sorumluluk vermek için büyümesini beklemek.

Çocuklarımıza kural ve sınır koymak için büyümesini beklememeliyiz. 2-3 yaşlarından itibaren, çocuğun yaşına uygun kural koymalı, sınırlarını öğretmeli ve sorumluluk vermeliyiz. Küçük yaşlarda kural konulmayan çocuklar büyüdüklerinde kurallara uymakta zorluk yaşamakta ve yaşatmaktadırlar.

! Özgüveni gelişsin diye verilen sınırsız özgürlük.

Birçok aile, çocuğunun özgüveninin gelişmesi adına çocuğuna sınırsız özgürlük vermekte, sınırlar koymamakta, olumsuz davranışlar görmezden gelmektedir. Oysaki bu tutumlar, çocuğunuzu özgüveni yüksek birisi yapmaz, şımarık, sınırlarını bilmeyen birey yapar.

! Aile büyüklerinin çocuklara konulan kuralları hiçe sayması.

Özellikle nine ve dedeler olmak üzere bazı aile büyüklerinin çocuklara karşı sevgileri, onlara karşı sınır koymamalarına hatta anne-babanın koyduğu sınırları, kuralları çiğnemelerine imkan tanımaktadır. Çocuklar da bu durumu çok iyi kullanmakta ve bu tutarsızlık çocukların doğru ile yanlış ayırt edememelerine neden olmaktadır.

! Çocuğu, TV, bilgisayar, telefon, internet bağımlısı haline getirmek.

Sadece uyuşturucu yada alkole bağımlı olunmaz, teknoloji bağımlılığı da zamanımız en büyük sorunlarından. Tabi ki hiçbir anne-baba çocuğunun bağımlı olmasını istemez; fakat çocukların, teknolojik aletlerle uzun süre zaman geçirmelerine göz yummak, hatta bazen çocukları oyalaması için fırsata çevirmek, çocuklarımızı teknolojinin esiri haline getirecektir. Çocukların kendi iradeleri ile teknolojiyi olumlu kullanmaları pek mümkün olmayacaktır. Mutlaka TV, telefon, internet kullanımında bilinç ve sınır kazandırmalı-

DİKKAT !

Her anne-baba, çocuğunu en iyi şekilde yetiştirmek ister; bu gayet doğal ama yeter mi?

Bu kadar olumsuz uyarının olduğu bir dönemde bunun çok kolay olmadığı da bir gerçek ama yapılabilecek çok şey var; Çocuklarınıza zaman ayırın, okul durumunu takip edin, öğretmenleri ile görüşün, irtibatı kesmeyin.

Çocuğunuz olumsuz arkadaş çevresinden, bilinçsiz ve ölçsüz teknolojiden (tv, internet, telefon vb.) koruyun; olumlu arkadaş ve alışkanlıklarını destekleyin. Çocuğunuz dizilerin, sosyal medyanın, yanlış kişi ve grupların eğitmesine fırsat vermeyin.

Ve en önemlisi sadece istemeyin, aynı zamanda olumlu model olun.

Siz boşluk bırakırsanız birileri dolduracaktır !

